

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7439/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופט י' דנציגר

העותר: אוסאמה דבאבסה

נגד

המשיבים: 1. משרד הפנים
2. משרד הביטחון
3. ועדת מאוימים

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותר: עו"ד רואן ג'בילי

בשם המשיבים: עו"ד יצחק ברט

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

א. עניינה של עתירה זו בבקשת העותר להעניק לו היתר שהיה או לחלופין רשיון ישיבה בישראל, נוכח סכנת חיים הנשקפת לו, לפי טענתו, בשטחי הרשות הפלסטינית בשל היותו משתף פעולה עם כוחות הביטחון הישראליים; כן התבקש צו ארעי למניעת גירושו לשטחים עד לבירור העתירה. לעתירה שהוגשה ביום 4.11.14 צירף העותר את פנייתו לוועדת המאוימים מיום 30.10.14, אולם ציין כי טרם ניתנה החלטה בעניינו.

ב. בתגובת המשיב מיום 13.11.14 צוין, כי אין זה בלתי סביר שועדת המאוימים טרם הספיקה להחליט בעניינו של העותר, כיון שחלפו שלושה ימי עבודה בלבד מאז הוגשה פנייתו לוועדת המאוימים ועד להגשת העתירה; מכאן כי העותר לא מיצה הליכים ויש לדחות העתירה על הסף. עוד בעניין זה, צורפה החלטת ועדת המאוימים בעניינו של העותר מיום 23.1.13 – אשר לא צורפה לעתירה עצמה – שדחתה בשעתו בקשה דומה של העותר. בנוסף, ציין המשיב כי ככל שהעותר סבור שנשקפת לו סכנת חיים מידית בשטחים, עומד לו סעד חלופי של פניה לקצין המאוימים ובקשת היתר

שהיה זמני עד להחלטת הועדה. עיינו גם בבקשה למתן החלטה מטעם העותר, החוזרת על טענות העתירה.

ג. לאחר עיון בעתירה ובתגובת המדינה, אין בידינו להיעתר למבוקש בעתירה. ועדת המאוימים היא הגורם הרלבנטי לדון בבקשת העותר, וברי כי העובדה שזו לא דנה והכריעה בעניינו תוך שלושה ימי עבודה בלבד אינה מלמדת כל עיקר על כך שנדרשת לעת הזאת התערבותנו בנושא. בלוח זמנים כזה אין לומר כי מוצו הליכים. מכבר נקבע:

”ועדת המאוימים, הפועלת במסגרת מפקדת תיאום הפעולות בשטחים, והיא הגורם המוסמך לדון בבקשת העותר למתן היתר שהייה בישראל נוכח הטענה בדבר סכנה הנשקפת לחייו בשטחים בשל מתן סיוע לישראל. ... ניתן לצפות, אפוא, כי בעתיד הקרוב הוועדה תידרש לעניין, ותיתן את החלטתה לגופה של הבקשה. מכל מקום, בטרם הפעילה הוועדה את סמכותה, אין בנמצא החלטה העשויה לשמש עילה לביקורת שיפוטית” (בג”צ 1165/10 סניחה נ’ שר הפנים, פסקה 3 לפסק דינה של השופטת פרוקצ’יה (2010)).

ד. זו איפוא עתירה מוקדמת, וככל שתהיינה לעותר טענות נגד החלטתה הסופית של הועדה, תעמוד לו האפשרות להשיג עליהן.

ה. עד שתכריע הועדה בעניינו וככל שסבור העותר כי נשקפת לו סכנת חיים מידית, כפי שציין המשיב, בידי העותר לפנות לקצין המאוימים במנהלת התיאום והקישור הקרובה למקום מגוריו ולבקש היתר שהיה זמני, ונראה כי זהו הסעד החלופי הרלבנטי לעניין זה (ראו בג”צ 5936/12 סלאימה נ’ שר הפנים, פסקה 4 (2012); בג”צ 3061/14 פלוני נ’ משרד הביטחון, פסקה 3 (2014)). איננו נוטעים כמוכן מסמרות לגבי ההחלטה.

ו. אין בידינו איפוא להיעתר למבוקש.

ניתן היום, כ”ז בחשון התשע”ה (20.11.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט